

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

Interpretis annotationes in Demetrium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-360

funt: quam vrbem sibi cognominem ex paruis circa Iolcum
oppidulis considerat Demetrius. Reliquit autem liberos, *Posteritatis*,
ex Phila Antigonum & Stratonicen: duos Demetrios, v-
num cognomento tenuem ex Illyrica muliere: alterum, qui
§ Cyrenes dominus inde fuit, ex Ptolemaide: ex Deidamia
Alexandrum, qui vitam suam in Ægypto egit. additur, ei
etiam ex Eurydica Corhabum filium fuisse. Successio re-
gni eius usque ad Perseum pertinuit: quo vieto, Romani
Macedoniam in suam redegerunt potestatem. Sed iam Ma-
to cedonica fabula peracta, tempus est, ut Romana in scenam
mittatur.

INTERPRETIS ANNOTATIO. nes in Demetrium.

Drrhiæqualis hic fuit, filius & successor Antigoni ma-
gni, à quo regnum Macedonia usque ad Perseum à mor-
te Alexandri duravit.

1 Ex omni Antigoni posteritate Philippus.] Ne-
cauit autem Demetrium, Persei columnis inductus. His-
toria copiosa & eleganter à Liuio descripta, libro 44. Do-
20 natus imperite locum peruerterat, & Antigoni filium Phi-
lippum nominauerat. nam quod priuignus fuit, excusare e-
ius oscitatiā nequit. Vide Genealogiam, quam apud Ae-
milij vitam descripsimus.

2 Eponymo magistratu.] De hoc suprà in Aristi-
dam annotauimus. Interpres ridiculè: qui certo quo-
dam nomine appellari consueuerat. Idem contra
& verba sententiamq; Plutarchi, & veritatem rei, regis
nomen à solis successoribus Alexandri hactenus usurpatum
fuisse scribit: quasi sub eorum numero non comprehende-
30 rentur Antigonus & Demetrius. Sed & paulò antè nescio
quam Lamiacensium pugnam dixit. Verum ista persequi
omnia est molestum.

3 Ex Euripide imitatum versiculum.] Euripidis
nobilem versiculum (quem nos ipsum quoque perspicuita-
tis cau-

*tis causa integrum in versionem nostram translatus) nem
mo eruditorum est fere qui non sape viderit, aut audierit:
οὐτε τὸ κέρδος, ταχὺ φύσιν πελευτέον.*

Antigonus ita immutauit, & ab obsequio ad nuptias detor-
fit, ut ὁμοιόποτον elegantem allusionem contineret, pro δε
λευτέον reposito γαμτέον. Quod minimè obseruans Accia-
iolus, omnem loci venustatem interuerit, & abs re de ser-
uiendo mulieri mentionem intulit. Idem suprà, cum Dromo-
clides Sphellius (Sphellia curia est, seu Δημο^ς Atticæ)
nominatur, nescio quid tribui (si dīs placet) Spheltiæ ab eo 10
iniunctum commentus est. Philam vnico L. scribo, secutus
Diodorum & alios.

4 Thasiūsne erat.] Elegans est, & facetus planè iocus.
nam quod affluxui (ita enim liceat exponere vocem φεῦμα)
Demetrius humoris alicuius, seu pituita imputabat: id vi- 15
ni abundantia affusioni Antigonus adscribit. Nobilissima vi-
na sunt Chium & Thasium: de quibus præter alios, Plinius
lib. 14. cap. 7. & deinde, atque Athenaeus lib. 1. Hunc iocum
varie etiam Germani, neque minus scitè usurpant. nam &
eum qui in itinere diutius moratus, eluuie aquarum se im- 20
peditum minus concinne causatur, potuisse quod ad aquam
pergere dicimus ioco, nisi vinum (cui non item pōtes inster-
nuntur) obstitisset. & vino deditiores, ac de catharris con-
querentes, simili planè modo notamus, cum dicimus: si ve-
lint efficere, ne tanto affluxu infestentur, ab assumendo(ni- 25
mirum vino) esse temperandum.

5 Vterque minas x L.] ολυκῆς ἐγέτερος μ. deest autem
μνῶν, vt puto, id est libras vel minas (Mina Attica non ita
multum à libra Romana differt, nimirum drachmis qua-
tuor. de qua re Budeus, & alij) quadraginta: quomodo & 30
interpretes acceperunt.

6 Lamia, Dema.] Δημο^ς. Hec apud Athenaeum libro 13.
Δημο^ς, Demo dicitur, & sic etiam inscr.

- 7 Laconensis.] *λακονεὺς*. Spartiatam Donatus, Amius cognomento ita dictum. mihi neutrum probatur, & patriam, aut verò curiam Atticam vel pagum designare id vocabuli puto. *λακονεὺς* quidem Spartanus non dicitur.
- 8 Demetrium fabulam vocabat, eo quod Lamiam haberet.] Apparet Lamias in fabulis, ut & Sphyngas, Satyros, & alia id genus aliquem habuisse locum: atq[ue] ideo Demetrium, qui Lamiam meretricem, monstro illi cognominem, secum haberet, ostentaretq[ue], dramati seu fabulae (nam hic μύθον dixit Plutarchus, quod proscenico figmento usurpari vix puto) similem esse. Sane in scena Lamias aliquando vel productas, vel saltem commemoratas, ex Horatij arte poetica appetit. Tamen si etiam ita exponi posse videatur hic locus (est enim obscurus) ut fabulosum hominem dicitur Demochares Demetrium, qui præter alia inania, etiam Lamiam meretricem secum haberet, non male ex fabulis notarum istarum Lamiarum respondentem titulis. Quæ de Lamijs apud Philostratum in Apollonij Tyanei libro 4. leguntur, ut ille Lamiae tali monstru seu spectro Menippum philosophum Corinthi eripuerit (quo loco eadem esse Empusa, Lamia, & Mormolyce ostenduntur, in id intentæ, ut reverentia illectos homines deuorent) prolixiora sunt, quam ut hoc commode inseri possint. Aristophanis interpres in Vespis & Pace ex Duri & alijs scribit, Lamiam Beli & Africæ siliam à Ioue constupratam, filios eius à Iunone interfectos: ipsamq[ue] tetra forma ob mororem, aliorum partus rapuisse, interfecisseq[ue]: & cetera, quæ inde etiam Varinus transstulit. Lyncei de cœna Lamiae scriptum citat aliquoties etiam Athenaeus.
- 9 Ad fratrem se contulit.] Corruperunt hic historiam interpretes. & ad Selenam iuuisse Plutarchum dixerunt, qui ad fratrem Casandrum accusandi Demetrij causa profectus scribitur. Idem Quinda (de quibus in Eumene facta metio)

bhb in Cyn-

in Cynda nimirum subtiliter verterunt. quasi vero Cilices barbari, non barbara etiam locorum nomina retinuerint. Quae paucis post versibus de Cilicia, Tyro, Sidone, & cetera referuntur, plane diuerso sensu protulit Donatus.

10 Apud Dium.] In Graeco, ταῦται δινον, Donatus Diū, ; Amiotus nescio quale Demon. Ego qui Diū esse Macedoniam urbem infra Pydnam in ora maritima sinus Thermaici & scirem, & omnibus eruditis cognitum putarem, facile id cum Donato reposui. Verum ille corrector ne nihil diceret, praeclare meritum se & de autore & de interprete & de lecto- 10 ribus putauit, si annotaret διονυρbem esse Euboea, ex Stephanu & Strabone, apposite scilicet: quasi unicum tantum Diū Stephanus & alij Geographi non assent. Sed erat omnino talis, quicunq; fuit, ut libenter fumos venderet.

11 Quae à Sapphone describuntur.] In nobilissima 15 illa oda (nisi vehementer fallor) quam insignis venustas in iuria edacitatiq; temporum exemptam, nostro quoq; tempore in lucem retulit, & quam Catullus Sapphico versu elegantissime depinxit. Extat impressa cum Anacreontis reliquijs, & Dionysio Longino, & Mureti in Catullum com- 20 mentario.

12 Euripidis versus.] De Bacchis sunt desumpti.

PLUTARCHI ANTONIVS, GVI-

lielmo Xylandro, Augustano,

interprete.

25

Genus.

NTONIUS fuit Antonius orator, quem, quod Syllanarum fuisset partium, Marius necauit. Pater Antonius cognomento Creticus, 30 2 non admodum nobilis in repub. vir, neque illustris, benignus tamen, atque apprime liberalis: quod ex hoc etiam uno eius facto potest intelligi. Cum esset nō amplis praeditus facultatibus, eamq; ob causam ab uxore prohibetur, ne sua liberalitate ex animi sententia veteretur, & 35 amicus ad eum pecunia causa petendae accessisset, pecunia defi-